

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în numele inculpaților Brînză Vladimir și Volentir Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Militare din 17 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Brînză Vladimir Gheorghe, născut la 06 decembrie 1970, originar din r-ul Hîncești, s, Leușeni și locuitor al or. Hîncești, str. Mihalcea - Hîncu, nr.229,

și

Volentir Sergiu Grigore, născut la 14 noiembrie 1983, originar al r-lui Florești, s. Băhrinești și locuitor al s. Lunga, r-ul Florești,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.02.2016-17.03.2016;

Instanța de apel: 05.04.2016-09.06.2016;

Instanța de recurs: 12.08.2016-09.11.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 17 martie 2016, cauza fiind examinată în baza art.364/1 Cod de procedură penală,

Brînză Vladimir Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții în Forțele Armate ale RM pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 84 alin. (4) și art. 87 Cod penal la pedeapsa aplicată lui Brinză Vladimir prin prezenta sentință i s-a adăugat pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și parțial partea neexecutată a pedepsei complimentare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celei de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 1 an, aplicată prin sentința Judecătorei Militare din 21.10.2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen 2 (doi) ani, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale (12000 lei) cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții în Forțele Armate ale RM pe un termen de 3 (trei) ani 6 luni.

Conform art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Brinză Vladimir, dacă acesta în perioada de probațiune de 4 (patru) ani nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Volentir Sergiu Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale (10000 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul serviciului logistic pe un termen de 2 (doi) ani.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a stabilit că la 09 decembrie 2013, militarii prin contract ai Armatei Naționale a Republicii Moldova, comandantul Bazei de aviație, locotenent-colonelul Brinză Vladimir Gheorghe și șeful serviciu logistic stat major al Bazei de aviație, maiorul Volentir Sergiu Grigore, au comis delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, în următoarele împrejurări:

În una din zilele lunii septembrie 2013, comandamentul Bazei de aviație, a înaintat propunerea în Direcția logistică a Armatei Naționale, de a casa tractorul de modelul „103-80” cu numerele de înmatriculare FA 4128, din dotarea unității militare, deoarece motorul acestuia era defectat și se considera că nu este rațională repararea acestuia.

În continuare, la 09 decembrie 2013, pînă la primirea unei decizii de către Direcția logistică a Armatei Naționale asupra tractorului de modelul „MT3-80” cu numerele de înmatriculare FA 4128, locotenent-colonelul Brinză Vladimir și maiorul Volentir Sergiu, în administrarea cărora se afla tractorul nominalizat, considerind că acest tractor oarecum v-a fi casat și scos din evidență militară, în scopul însușirii ilegale a două anvelope din spate a acestuia, de tip „15,5x38P”, cu uzura de 30% fiecare, în valoare totală de 7266 lei, folosindu-se de situația de serviciu au organizat delapidarea acestora.

Astfel, în jurul orelor 23.00, maiorul Volentir Sergiu cu acordul expres al comandantului Bazei de aviație, locotenent-colonelul Brinză Vladimir de-a însuși ilegal două anvelope din spate de la tractorul de modelul „MT3-80”, s-a apropiat cu un tractor de model „IOM3” de punctul control tehnic al parcului auto a Bazei de aviație, unde și se afla tractorul de modelul „MT3-80” din dotarea unității militare, pentru a însuși anvelopele. Apoi, pe motiv că persoanele responsabile de paza acestora, i-au refuzat maiorul Volentir Sergiu însușirea anvelopelor, locotenent -colonelul Brinză Vladimir,

printr-un apel telefonic le-a indicat permiterea sustragerii de către maiorul Volentir Sergiu, a două anvelope din spate de la tractorul de modelul „MT3-80”.

În continuare, maiorul Volentir Sergiu, avînd acces către tractorul „MT3-80” de pe teritoriul parcului auto al Bazei de aviație, asigurat de locotenent-colonelul Brinză Vladimir, a dezasamblat cele două anvelope din spate de tip „J15,5x38P”, de la tractorul „MT3-80”, punînd în loc altele două de același tip, în stare uzată, de nefolosință, după care cu anvelopele sustrase, a părăsit teritoriul parcului auto, astfel delapidînd bunurile nominalizate din unitatea militară Baza de aviație.

În rezultatul acțiunilor criminale ale locotenent-colonelului Brinză Vladimir și maiorului Volentir Sergiu, unității militare Baza de aviație i-a fost cauzat un prejudiciu material, în sumă de 7266 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Igor Dorfman în interesele inculpaților Volentir Sergiu și Brînză Vladimir, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acestora să li se aplice conform art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal o pedeapsă minima sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, iar în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal - fără aplicarea în privința lor a pedepsei complementare obligatorie (privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate).

În susținerea apelului a invocat că:

- la aplicarea pedepselor inculpaților, instanța de fond a menționat un șir de circumstanțe atenuante, care au fost stabilite în procesul judecării cauzei, însă superficial le-a luat în considerație, aplicînd pedepse aspre care nu corespund pericolului social al infracțiunii comise și împrejurărilor în care a fost admisă această infracțiune;

- nu s-a luat în considerație faptul că infracțiunea pentru care acesta a fost condamnat prin sentința din 17.03.2016, a fost comisă pînă la acțiunile (anii 2014-2015) de care acesta a fost recunoscut culpabil prin sentința din 21.10.2015. Prin urmare, faptul condamnării anterioare a acestuia, nu putea fi luat în considerație de către instanță, mai mult ca atît, inculpatului Brînză Vladimir nu a avut antecedente penale, nu a comis careva alte infracțiuni în perioada serviciului militar, nefiind supus nici răspunderii penale pentru careva acțiuni;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că prin acțiunile inculpaților nu au fost cauzate careva prejudicii intereselor de serviciu și că prejudiciul material cauzat a fost restituit pînă la pornirea urmării penale la prezenta cauză penală de către Volentir Sergiu, că costul anvelopelor restituite este mai mare decît prejudiciul incriminat prin acuzarea înaintată, iar faptul dat micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei și urma să servească unul din motivele de bază de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpaților la stabilirea pedepsei, adică acorda posibilitatea aplicării unei pedepse mai blînde decît cea prevăzută de lege, fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii;

- inculpații se caracterizează pozitiv în serviciul militar, pînă la fapta incriminată nu au fost supuși răspunderii penale și nu au avut antecedente penale, au restituit integral paguba, au recunoscut vina integral și au contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016 a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat că:

- instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont de criteriile de stabilire a pedepsei și individualizare a pedepsei, de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru faptele săvârșite, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 75-78 și 90 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților;

- prima instanță a reținut că, infracțiunea săvârșită de Brînză Vladimir și Volentir Sergiu conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, s-a ținut cont de pericolul social al acțiunilor comise, fiind prejudiciate relațiile sociale cu privire la posesia bunurilor mobile, la fel s-a adus atingere relațiilor sociale cu privire la desfășurarea normală a activității de serviciu, că inculpatul Volentir Sergiu anterior nu a comis careva infracțiuni, iar Brînză Vladimir are antecedente penale nestinse, însă pentru acțiuni comise după comiterea acțiunilor incriminate, că inculpații au recunoscut integral vina în cele incriminate, au contribuit la descoperirea infracțiunii imputate și au depus cereri privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, instanța de fond a luat în considerație că la locul serviciului militar și la locul de trai inculpații Brînză Vladimir și Volentir Sergiu se caracterizează pozitiv, Brînză Vladimir anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare prin Sentința judecătorei militare din 21.10.2015 în baza art. 191 alin. (2) lit. c), b), art. 370 alin. (1) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa cu amendă în mărime de 12 mii lei, cu privarea de a ocupa funcții de natura celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 2 (doi) ani.

Instanța de apel a respins solicitarea avocatului de a-i stabili inculpatului Brînză Vladimir pedeapsa sub formă de amendă, deoarece inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, i-a fost stabilită pedeapsa non-privativă de libertate, sub formă de amendă, însă Brînză Vladimir nu și-a făcut concluziile necesare, nu și-a corijat conduita, demonstrînd astfel că o pedeapsă sub formă de amendă nu este în stare să reeduce inculpatul în sensul respectării legii penale. Din acest considerent, instanța de apel menține pedeapsa numită de prima instanță lui Brînză Vladimir.

De asemenea, instanța a respins argumentul apărătorului privind aplicarea față de inculpați a prevederilor art. 79 Cod penal cu excluderea pedepsei complementare, or, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și agravante de circumstanțele pricinii la individualizarea pedepsei, inclusiv cele specificate de

apărător, însă ele nu pot fi apreciate drept circumstanțe excepționale, iar dispoziția art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal prevede expres, după cum sa menționat mai sus, obligativitatea aplicării pedepsei complementare - în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Analizînd argumentele invocate de către avocatul Dorfman Igor, instanța de apel a menționat că circumstanțele elucidate de apărător, precum că prejudiciul material cauzat prin infracțiune a fost restituit, inculpații se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu constituie circumstanțe excepționale și în privința inculpaților Brînză Vladimir și Volentir Sergiu nu pot fi aplicat prevederile art. 79 Cod penal în speța dată și nu poate fi exclusă pedeapsa complementară prevăzută de art. 191 al. (2) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat că circumstanțele invocate ca recunoașterea vinei și căința sinceră nu constituie circumstanțe excepționale, ci doar împrejurări care influențează la individualizarea pedepsei, împrejurări de care prima instanță a ținut cont la stabilirea pedepsei inculpaților Brînză Vladimir și Volentir Sergiu, prin prisma art. 364/1 Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei recurs ordinar a declarat avocatul Igor Dorfman în numele inculpaților Volentir Sergiu și Brînză Vladimir, indicînd prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpaților se le fie aplicată, conform art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal o pedeapsă minima sub formă de amendă, conform prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, iar în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal - fără aplicarea în privința lor a pedepsei complementare obligatorie (privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate).

În susținerea recursului a invocat aceleași motive ca și în apel expuse la pct.3 a prezentei decizii.

6. Referință pe marginea recursului a depus procurorul, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, pe motiv că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpaților în strictă conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal și art.364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute

prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul invocă drept temei de casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă se referă la erorile de drept sub aspectul aplicării pedepsei contrar prevederilor legale, temei prevăzut la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

La acest capitol Colegiul menționează că art. 427 Cod de procedură penală are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat alin. (1) pct. 6 al articolului menționat, normă ce prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art.427 alin.1 pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocatul recurent declarativ, nespecificînd care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel se va expune la temeiul prevăzut la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, temei care de fapt nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpaților s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75-78, 90 Cod penal și de art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, stabilindu-li-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și a cuantumului pedepsei în cadrul procesului de individualizare a acesteia.

Conform alin. (2) art. 75 Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

Instanța de apel și-a motivat soluția privind inoportunitatea aplicării unor pedepse mai blînde inculpaților, aceasta a format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel

și decizia întru totul corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, soluție invocată la **p.4.1** din prezenta decizie, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

De asemenea, Colegiul consideră că, instanțele de fond corect au stabilit inculpațiilor pedeapsa complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și corect au menționat că anume funcțiile deținute de inculpați au fost utilizate pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, or careva circumstanțe excepționale întru aplicarea prevederilor art.79 Cod penal la acest capitol nu au fost stabilite.

În consecință, reieșind din cele expuse, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Dorfman în numele inculpaților Volentir Sergiu și Brînză Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, în cauza penală în privința lui Volentir Sergiu și Brînză Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 noiembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

d i s p o z i t i v

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în numele inculpaților Brînză Vladimir și Volentir Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Militare din 17 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Brînză Vladimir Gheorghe, născut la 06 decembrie 1970, originar din r-ul Hîncești, s, Leușeni și locuitor al or. Hîncești, str. Mihalcea - Hîncu, nr.229,

și

Volentir Sergiu Grigore, născut la 14 noiembrie 1983, originar al r-lui Florești, s. Băhrinești și locuitor al s. Lunga, r-ul Florești,

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Dorfman în numele inculpaților Volentir Sergiu și Brînză Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, în cauza penală în privința lui Volentir Sergiu și Brînză Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 16 noiembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun